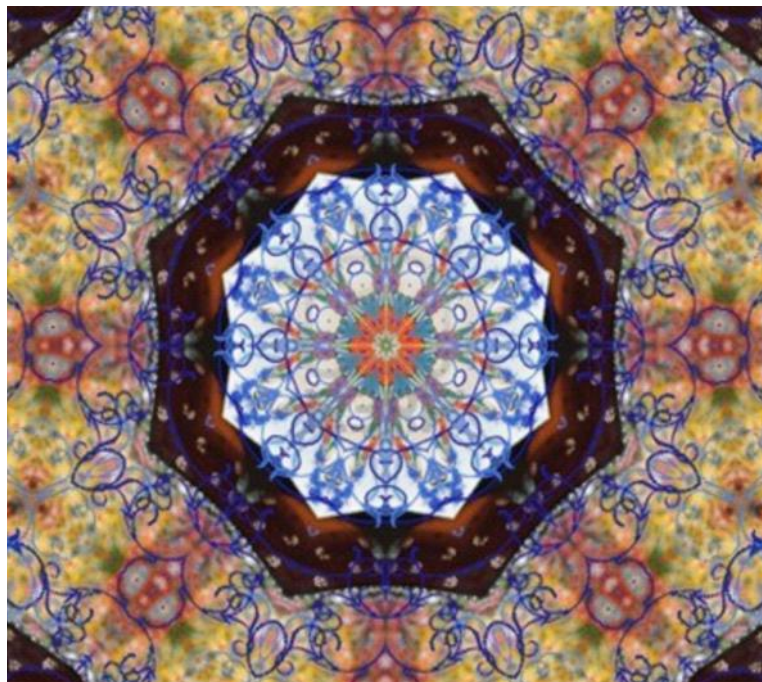

Nr. 03 | maart 2013 |
35ste jaargang |
verschijnt niet in augustus |
P 408.654

*Verenigde Protestantse
Kerk in België*
vpkb.be

Inhoud

Schriftwerk / Woord van de voorzitter

Maar Hij liep midden tussen ons door en vertrok	blz. 3
De onrechtvaardige wijnbouwers	blz. 4

Coördinaties

ProJOP	blz. 5
Vrijwilliger worden in Israël	blz. 6
Bericht uit Yanoun	blz. 7
Studiefonds: Ik help een kind	blz. 8
Protestantse Omroep	blz. 9

Nieuw Liedboek

Kennis maken met enkele liederen	blz. 10
----------------------------------	---------

Homoseksualiteit

De kerken en het (homo)huwelijk	blz. 12
---------------------------------	---------

Predikanten	blz. 15
--------------------	---------

Glas in lood

Reacties op <i>De Kerk draait vierkant...</i>	blz. 16
---	---------

Boekbespreking

Het getuigenis van een atheïst	blz. 18
--------------------------------	---------

Vacatures

Predikant Mechelen-Zuid	blz. 19
Directeur basisonderwijs Gent	blz. 20

Uit de redactie

Deze Kerkmozaïek heeft geen algemeen thema en zelfs geen rode draad. Het heeft wel een paarse voorkant, want we zijn vol in verwachting van Pasen. Evenzo was de redactie vol van hoop op de stapels reacties die zouden binnenkomen via mail, brief of fax naar aanleiding van het vorige nummer. Hierin werd opgeroepen om te reageren op enkele artikels en zo een vervolg te geven aan de aanzet die gegeven was om te komen tot een kerkvernieuwing. Enkele reacties zijn binnengekomen en deze kunt u dan ook lezen in dit nummer. Voor al die andere overwegingen die wel in het hoofd speelden, maar nooit het toetsenbord hebben gevonden: helaas een gemiste kans om uw noodzakelijke stem te laten horen.

Verder kunt u lezen over de personen achter ProJOP, is er weer uitleg bij het ontstaan van het nieuwe liedboek, leest u een boekverslag over een atheïst en het homo-huwelijk maakt opnieuw de tongen los in de verschillende kerken. Om de caleidoscoop vervolgens compleet te maken volgen nog enkele mededelingen en berichten uit de kerk.

Rest ons enkel nog om u, de lezer, op te roepen om vooral te blijven reageren en te schrijven naar de redactie. Bijdragen zijn altijd welkom.

Gezegend Pasen voor u allen!

Namens de redactie,
Arjan KNOP.

Maar Hij liep midden tussen ons door en vertrok

De scriba had er nog een extra mailing aan gewijd: komende zondag gaat hij voor, mis hem niet, komt allen.

Geruchten over hem deden al weken de ronde. Over zijn charisma, over zijn heldere toespraken. Hoe hij mensen meeneemt in geloof en vertrouwen op God. Overal volle kerken als Hij verschijnt. Nu dus bij ons.

In de kerk stond een extra rij stoelen klaar. *Ik reken vandaag op 40 bezoekers*, sprak de ouderling hoopvol. Ze werd niet teleurgesteld. Wat een toeloop, stoelen te weinig. De sfeer zat er direct goed in. Het was gewoon gezellig. Ik weet dat dat eigenlijk niet bij een kerk hoort, maar het was echt zo. Iedereen had er zin in. Deze dienst kon niet meer stuk.

De schriftlezing was uit Jesaja: over het genadejaar van de Heer dat zal komen, in het bijzonder voor gevangenen, zieken en kreupelen. Hij las zelf: *de Geest des Heren is op Mij*. Met die woorden begon de lezing. Dat weet ik nog, omdat ik dat zo bijzonder vond. Net of die Geest ook daadwerkelijk op hem was. Dat kan natuurlijk niet, hij komt tenslotte bij ons vandaan, in onze kerk is hij gedoopt en bezocht hij de kindernevendienst, maar toch, zoals hij daar stond: hij leek echt begeistert.

Na de schriftlezing voelde je de spanning in de zaal: zou hij nu ook bij ons iets gaan zeggen? *Vandaag hebben jullie deze schrifttekst in vervulling horen gaan*. Dat was zijn uitleg. En het kwartje viel. Natuurlijk, zoals het vandaag gaat, zo moet het altijd gaan. Veel mensen, een preek waar je wat aan hebt, lekker zingen, gastvrij en gezellig.

Zachtjes overlegden we met elkaar: wat een begenadigd preker is die man. Waarom houden we Hem niet hier? Hij is immers van ons. We willen meer van hem, veel meer. Nieuw elan, het moet weer leuk worden in onze kerk. Hij kan het geven. Kom prediker, laat meer van je horen, we hebben het nodig! Ik voelde de hunkering, het oprechte verlangen van iedereen daar aanwezig: spreek nog een woord, je bent van ons!

Maar wat een afknapper, dat weigerde hij. Met een vaag beroep op de oude profeten, die ook hun eigen volk voorbij gingen, heeft Hij ons laten zitten. Dat was irritant. Wat verbeeldde hij zich eigenlijk? Hij een profeet? Mocht ie willen, hij is echt niet meer dan wij zijn, volgde ook maar

gewoon de catechisatie. *Vandaag in vervulling...*, wat een arrogantie! Alsof hij de Messias is! Moet hij verandering en vernieuwing brengen? Als

God iets met de kerk voor heeft, dan toch alsjeblieft wat flamboyanter, niet? Gelukkig dachten we er allemaal zo over. Weg met deze man en zijn boodschap. We sleurden hem mee naar buiten, de straat op, naar de ringweg.

Maar Hij liep midden tussen ons door en vertrok.

Deze zondag zal ik niet snel vergeten. Een wondertje en het had zo leuk en gezellig kunnen worden in onze kerk. Maar Hij was niet beschikbaar. Niemand kon hem aanraken, niemand kon hem claimen. Wat ging er mis? Veel mensen, enorme toeloop, aandacht van de media, groei en bloei, daar was ik op uit. Maar hij deed niet mee, hij liep midden onder ons door en vertrok. Wat had ik moeten zien, wat heb ik gemist, waar ging het mis?

Heden is dit schriftwoord vervuld... Keek ik op het juiste moment net de verkeerde kant op?

Geloven, kerk zijn, is niet leuk en gezellig. Het gaat om leven met de liefde van God: Jezus Christus in ons midden. Mens van God.

ds. Anne-Gera LOS,
predikant te Antwerpen-Zuid.

De onrechtvaardige wijnbouwers

(Lucas-evangelie 20, 9-19)

- bezinning in deze Veertigdagentijd -

Invuloefening

Met de bekende gelijkenis van de onrechtvaardige wijnbouwers viseert Jezus groepen theologen en tempel-autoriteiten van toen. Het leest als een niet al te moeilijke invuloefening: de wijngaard moet het toenmalige Israël zijn, de modeltuin die zou moeten laten zien hoe deze aarde goede gaarde kan zijn; de eigenaar van de wijngaard is God; met de knechten zijn de profeten bedoeld, die keer op keer diens aanspraak op mensen lieten horen. De ten laatste gezonden *geliefde zoon* is Hij die de gelijkenis verhaalt. Kortom: Jezus constateert hardop dat hele groepen Hem niet moeten, identificeert hen als de wijnbouwers, neemt hun onrecht en huichelarij op de korrel, mede door zijn eigen dood te voorzeggen.

En wij dan?

De essentie van bijbellezen zit altijd weer in de vraag: *waar ik ben in dit verhaal?* Nu, veel plek is er niet meer over. Bijna iedereen is benoemd. Dus laten we zeggen dat wij het volk zijn, wij staan in de menigte.

Meteen voel je je aardig gepakt want opvallend is de openingszin van Lucas: *Jezus vertelde de menigte deze gelijkenis*. Dus niet expliciet aan *de schriftgeleerden* of andere zware jongens... Het gaat om meer. Aan de hand van een voor iedereen inleefbaar tafereel wordt iedereen aan het denken gezet. Ook de menigte die daarnet Jezus zo enthousiast met wuivende palmtakken de poort binnenhaalde als de Komende in de Naam van de Heer, namens de rechtmatige eigenaar dus. Het drama is nu juist, dat de wijnbouwers die straks zeggen: *dit is de erfgenaam, laten wij hem doden!*, exact dezelfde mensen zijn, die destijds zo enthousiast waren toen het allemaal begon.

De luisterende menigte lacht zichzelf intussen een bult om de gelijkenis en ziet zichzelf als supporters van Jezus. Lekker op de tribune: *Hij heeft 't hen weer eens goed gezegd!*

Aanspraak

En inderdaad, na de gelijkenis vermeldt Lucas dat de schriftgeleerden en hogepriesters begrepen dat Jezus *... met het oog op hen* verteld had. Niet dat ze het ermee eens zijn. Maar ze hebben weet van de ernst van de aanspraak, die op hun leven wordt gemaakt. Want wie is hij, deze unieke gestalte, die ons na al die eeuwen en dwars door al die veranderende godsbeelden heen nog steeds zo boeit? Hij tast je aan, breekt binnen, de boel moet omver, ommekeer - zoals vlak voor deze gelijkenis de tafels van de handelaren. Zo is hij en niet anders. En als hij zo niet is, dan heb je hem al aangepakt, hem in je eigen kleine leventje de laan uit gestuurd. Het gaat er rond deze Jezus om onder ogen te zien waarvoor je leeft, wat je drijft en vooral om, van je ingebeelde tribune af te komen. Want er zijn geen toeschouwers. Hij vertelde de menigte deze gelijkenis. Over wijnbouwers, die vergeten wie ze nu ook alweer precies zijn en vooral dat je zoiets niet van de ene op de andere dag vergeet. Een sluipend proces. Tussen aanplant en het eerste oogstjaar zitten meerdere jaren. Ongemerkt, terwijl de pachtende wijnbouwers elkaar nog even hartelijk begroeten en er nog evenveel wordt gelachen en geklaagd, verandert de wijngaard in een gesloten leefwereld, een fort.

De Eeuwige

Er is maar één constante. De eigenaar van de wijngaard. Hij blijft dezelfde en dus bij zichzelf, overlegend hoe hij de harten van zijn wijnbouwers open kan breken, daar ruimte creëren. Dat is het probleem. Hij is zijn pachters kwijt. Die wijngaard zal hij wel krijgen. Ooit zal de aarde een goede gaarde zijn. Maar hij wil - koste wat het kost - zo graag binnenkomen door de voordeur, ontvangen worden door mensen van de afspraak.

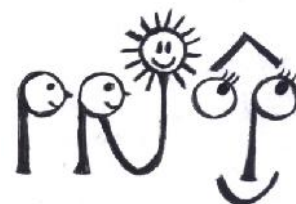
De eigenaar zet tenslotte zijn kind op het spel. Geen mens die zo'n risico zou nemen. Hier stokt de gelijkenis. Het gaat hier dan ook om God. De eigenaar van de wijngaard weigert te geloven dat er met hem gebroken is. Hij wil het niet zien. In zijn ogen moet ik toch voor rede vatbaar zijn. Hij zal altijd aan de wijnbouwers denken als hoe blij ze waren dat hij hen had uitgekozen, een job gaf, zin en waardigheid, een plaats, een leven in deze wijngaard...

Ik wens u allen een ingetogen, zinvolle en bezinnende veertigdagentijd.

Ds. Steven FUITE,
voorzitter van de synodale raad.

Protestants Jeugd-overleg-platform (ProJOP)

Al een tijdje vinden jullie iedere maand een artikel terug van de stuurgroep ProJOP: Protestants Jeugd Overleg Platform. Wie zijn nu de mensen in deze stuurgroep? De officiële stuurgroep bestaat uit 5 personen. Ieder van hen heb ik de vraag laten beantwoorden, waarom ze een hart voor jeugd hebben.

Ds. Lianne DE OUDE, zij is een grote drijfveer achter het ontstaan van PROJOP.

Sowieso heb ik een hart voor jeugd. In de kerk vind ik de plaats van de jeugd héél belangrijk! Samen worden we uitgedaagd het geloof met elkaar te delen. Een kerk, die niet openstaat naar jeugd, mist een duidelijke openheid naar de toekomst en mist ook de link met het Bijbelse adagium worden als de kinderen. Kinderen staan misschien wel meer open naar de kern van de Bijbelse boodschap en naar de waarden, die daaruit tot ons komen. Kinderen en jongeren doen een appèl op ons, ouderen in de kerk, om de inhoud, de kern van de Bijbelse boodschap, telkens weer (op)nieuw, met eenvoudige woorden, te verwoorden, te communiceren: Waar komt het nu eigenlijk op aan? Waarom en waarin geloven wij? Kinderen en jongeren nodigen ons daartoe uit, roepen ons daartoe op. Aan ons om die uitdaging aan te gaan!

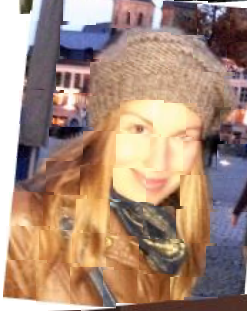
Ds. Gerrit BUUNK, net terug uit Israël/Palestina.

Al sinds mijn 18de was ik in de kerk betrokken bij (kerkelijk) jeugdwerk: zondagsschoolleiding, jeugdzomerkamp, jeugddienstcommissie, jeugdzanggroep, leraar godsdienst, studentenkerk, ... Ik vond het altijd leuk om te doen en ik vind kinderen en jongeren nog altijd prettig gezelschap.

Yong-Wan HOOGSTAD reist van kerk naar kerk om binnen onze VPKB-gemeenten het landelijk jeugdwerk kenbaar te maken.

De kerk staat al van zijn ontstaan in het midden van een samenleving. Als een ontmoetingsplaats voor groot en klein. Als kerk moet er gestreefd worden naar een evenwicht hierin. Wat zou de kerk en zijn positie zijn, als komende generaties geen verbondenheid meer vinden binnen die kerk. Daarom en mede omdat de jeugd een algemene toekomst is voor de gemeenschap, vind ik inzet voor de jeugd van cruciaal belang. De geweldige, grappige uitdrukkingen, verlegenheid die gebroken wordt, de verbondenheid met elkaar zijn onvergetelijk en doen me enkel beseffen, waarom ik een hart heb voor de jeugd!

Maria EUWEMA, enthousiaste jeugdleider van de Rabotkerk in Gent. Bevlogen lid van onze stuurgroep en erg productief. Alhoewel haar naam eronder ontbrak, waren de laatste twee artikels van haar hand.

Omdat kinderen en tieners zeggen waar het op staat, (nog) van alles willen en durven, vaak grappig zijn, wijs en leergierig en tegelijk ontzettend zeker en onzeker. Omdat ze het heden en de toekomst in handen hebben en er alleen maar iets mee zullen doen als wij ze doen geloven dat ze het kunnen. En omdat Jezus ons er zelf aan herinnert, dat we van hen kunnen leren.

Marian KNETEMANN, met een kleine vrijstelling vanuit de gemeente Antwerpen-Noord sta ik als coördinator in het kader hieronder. Maar ProJOP, dat doen we samen, niet alleen de stuurgroep, maar wij met z'n allen binnen elke gemeente, met of zonder jeugd.

Jeugd houdt ons bij de tijd. Ze dwingt ons bijna om oude tradities in deze tijd te plaatsen en de juiste invulling te geven. Jeugd is de toekomst: ook die van de kerk.

Marian Knetemann, coördinatrice ProJOP
vanmarian.knetemann@hommers.be
GSM-numer: 0479/44.69.83

Vrijwilliger worden in Israël

Werkgroep Jodendom-Christendom

Als je, na het voltooien van je middelbare schoolopleiding, een tijdje iets heel anders wilt doen, zijn er in Israël goede mogelijkheden. Israël is een fascinerend land. Het is het land van de bijbel: met zijn inwoners, landschappen, historische en heilige plaatsen heeft het veel te vertellen en toe te voegen aan de verhalen in de bijbel en aan je geloof. Het is een land waar mensen uit heel verschillende culturen en godsdiensten met elkaar proberen samen te leven. Een land in de gecompliceerde realiteit van het Midden-Oosten, die anders is dan wat wij in Europa gewend zijn. Om daar een tijdje te wonen en te werken, kan veel met je doen. Het is een ervaring die een beter zicht geeft op de wereld waaruit je afkomstig bent, maar ook op je eigen identiteit. Dingen die je vanzelfsprekend vond, blijken toch anders te kunnen zijn. Een verblijf in het buitenland kan je helpen, beter je eigen weg te vinden naar de toekomst.

Nes Ammim

Een goede en veilige mogelijkheid om dat te doen, is te vinden in Nes Ammim in Galilea, in het Noorden van Israël. Het ligt dichtbij de kust, tussen de badplaats Nahariya en het oude Akko. Nes Ammim werd in de jaren zestig opgericht als een soort kibboets van Europese christenen. In de laatste jaren is het een ontmoetingsplek geworden voor alle bevolkingsgroepen die in Israël leven, waaronder joden, christelijke Arabieren, moslims en druzen. In Nes Ammim kunnen zij op basis van gelijkwaardigheid en respect met elkaar in gesprek gaan. Nes Ammim viert dit jaar haar vijftigjarig bestaan.

Nes Ammim zoekt vrijwilligers voor algemene onderhoudstaken en voor het werk in het hotel, waar zowel de Israëlische en buitenlandse toeristen als ook de

dialooggroepen verblijven. Naast het werk in het hotel kun je een gevarieerd studieprogramma volgen met een-dagse en meerdaagse excursies en interessante sprekers: over het jodendom, de Arabische kerken, de Israëlische samenleving, het vredesproces, de Islam, en vele andere onderwerpen.

Je krijgt zakgeld dat voldoende is om ook eigen trips te kunnen maken. Veel extra geld heb je niet nodig. Je leeft in een gemeenschap van in meerderheid jongeren. Je hebt een eigen leefruimte. Op Youtube staat een recente film van twintig minuten die een goed beeld geeft van wat er gebeurt in Nes Ammim: www.youtube.com/watch?v=EUOMdxJX5gY.

Aanmelding om vrijwilliger te worden kan rechtstreeks via de Nes Ammim-organisatie. Informatie kun je vinden op de website van Nes Ammim, www.nesammim.org/nl en op de website van de Stichting Nes Ammim Nederland, www.nesammim.nl. Nes Ammim zoekt overigens ook nog oudere vrijwilligers met hun gezin voor kaderfuncties, zoals hoofd van de technische dienst en van de financiële administratie.

Togetherthere

Er is nu ook de mogelijkheid om vrijwilliger in Nes Ammim te worden via *Togetherthere*, een internationaal programma van Kerk in Actie (onderdeel van de Protestantse Kerken in Nederland) en ICCO (interkerkelijke organisatie voor internationale samenwerking). Het programma is bedoeld voor jongeren van 18 tot 32 jaar en staat open voor Vlaamstalige deelnemers uit de VPKB. Togetherthere organiseert groepsreizen naar andere werelddelen en uitzendingen als vrijwilliger of professional. Als je eens, wat meer gericht en geheel anders dan op een vakantie, over de grens wilt kijken, kan de website van Togetherthere erg interessant zijn: www.togetherthere.nl/site/index.phtml

Vrijwilliger worden in Nes Ammim via Togetherthere biedt als extra een deelname aan het voorbereidingsprogramma samen met alle jongeren die in het kader van Togetherthere naar andere landen worden uitgezonden, als ook een gezamenlijke evaluatie met hen na afloop.

Frans VAN DER SAR,
Predikant in Brugge, lid van de
Werkgroep Jodendom;
van 2009 tot 2012 manager van het
Centre of Learning and Dialogue in
Nes Ammim.

Bijdrage leveren aan vrede: bericht uit Yanoun

Werkgroep Kerk in de Samenleving

Ds. Gerrit Buunk vertrok in november 2012, voor een verblijf van drie maanden, naar Oost-Jeruzalem en de Palestijnse Gebieden. Hij verbleef er als EA-vrijwilliger en was gestationeerd in Yanoun. Hij is uitgezonden in het kader van het EAPPI-programma (Ecumenical Accompaniment Programme in Palestina and Israël). Dit is een programma van de kerken in Palestina en Israël in samenwerking met de Wereldraad van Kerken. Ds. Buunk is uitgezonden door Kerk in Actie met ondersteuning van de VPKB (Werkgroep Kerk in de Samenleving). Hieronder zijn laatste - ingekorte- bericht uit Yanoun.

Leerrijke ontmoetingen

In de afgelopen periode had ik verschillende leerrijke ontmoetingen. Bijvoorbeeld met een *settler* (Efrat-nederzetting), die ons gastvrij in zijn huis ontving. In zijn toekomstbeeld van Israël (inclusief Palestijnse gebieden) kan een plaatje passen van -ooit- een Palestijnse minister-president. Democratie moet zo zijn, vindt hij. (...)

Tijdens een ontmoeting met een zeer betrokken Israëlsche, joodse, moeder in Haifa, kregen we een insight-informatie-beeld over hoe gemilitariseerd de Israëlsche samenleving is (geworden). Over hoe haar oudste zoon dienst heeft kunnen weigeren en hoe zij de beweging NewProfile, voor civilisatie van Israël begonnen is. Bijvoorbeeld: militairen in het straatbeeld en militairen in reclame-spotjes op TV zijn zo gewoon, daar staat niemand meer bij stil. In het onderwijs wordt het kennelijk heel gewoon gevonden dat schoolklassen op bezoek gaan naar wapenbeurzen. NewProfile promoot vormen van onderwijs, waarin gezocht wordt naar niet-gewelddadige conflictoplossing.

Op een sabbat hadden we de eer om als *EAPPI team 46* ontvangen te worden door de gemeenschap van de Kehilat Yedidya-synagoge. Een mooie verrassing was dat. We logeerden in gastgezinnen van deze orthodoxe gemeenschap en zij wilden hun sabbatmaaltijd met ons delen. In de synagoge is het vrolijkheid alom. Van begin tot eind, een uur lang, is het zingen in lichte melodieuze, van gebeden en lezingen uit de TeNaCh. De mensen stralen vreugde uit om woorden van en over God te horen en mee te laten horen. (...)

Onze gastvrouw werkt in een ziekenhuis in Jerusalem en ze zegt dat zij in haar werk met ook Palestijnse patiënten wil laten zien, dat er ook gewone, aardige, Israëli's bestaan. Ze vindt de Palestijnen vervolgens wel on dankbaar want we hebben hen nu toch land teruggegeven (door de settlements uit Gaza terug te trekken), waarom komen zij ons dan nu niet tegemoet, met onderhandelingen? Waarop ik niet kan nalaten te vragen: maar Is-

raël had het toch niet als kado ontvangen, ze had het toch ingenomen!?(...)

Fantastisch is het te weten, dat er steeds wel initiatieven van mensen zijn die op creatieve wijze protest laten zien, tegen de muur, tegen de inname-plannen van Palestijns gebied door Israël. Bijvoorbeeld in Sheick Jarrah (wijk in Oost-Jerusalem) wordt iedere week een stille demonstratie gehouden van joden en palestijnen samen, tegen de aangekondigde afbraak. Hier is respons van voorbijgangers, dus heeft het zin. (...)

In de christelijke moshav Nes Ammim heb ik op een avond voor de daar aanwezige vrijwilligers en gasten een inleiding gegeven over mijn ervaringen tot nu toe in het EAPPI-programma (...). En Nes Ammim zelf heeft interessante programma's rond dialoog tussen joden, christenen en

moslims, met en voor mensen in Israël en ook voor gasten uit het buitenland. Zeer boeiend! Wanneer u dit leest, ben ik weer thuis, in Mechelen. Graag wil ik mijn ervaringen hier aan u vertellen...

Ds. Gerrit BUUNK

Vanaf 1 maart 2013 is ds. Buunk beschikbaar om in de plaatselijke gemeenten te komen vertellen over zijn verblijf in de Palestijnse gebieden.

Voor informatie en afspraken: Werkgroep Kerk in de Samenleving (KidS).

Contact: Greet Heslinga: greetheslinga@skynet.be

Reeds gemaakte afspraken:

Leuven, 24 april 2013 om 20.00 uur (VPKB i.s.m. Vredesparochie en vzw Motief). Contact Dirk Panhuis: e-mail dirk.panhuis@skynet.be

Studiefonds: Ik help een kind

zondheidszorg, maar om zorg voor een vervolgstudie na het basisonderwijs. We hebben hier in de werkgroep nog eens over gesproken. Maar deskundigen, onder andere van Protestantse Solidariteit, hebben ons verzekerd dat dit Studiefonds een zeer zinvol en goed project is op langere termijn: jongeren opleiden en vormen, jongeren sterker en weerbaarder maken, jongeren kansen geven en vooral hoop! Wij nodigen u uit om te investeren in iets wat op de langere termijn haar effecten zal afwerpen. Daar hopen wij op! Daar geloven wij in! Steun aan het Studiefonds is een

Hoop

Hoop was het thema van onze laatste Nieuwsbrief. Het is in deze tijden van crisis belangrijk om hoop te blijven koesteren in plaats van bij de pakken te gaan neerzitten. *Hoop houden en hoop geven*, om die twee gaat het ons als werkgroep van het Studiefonds *Ik help een kind*. Wij willen met uw hulp een steentje bijdragen aan een betere wereld. Door ons naar vermogen in te zetten voor de jongeren van onze partnerkerk, de *Eglise Presbytérienne au Rwanda*, zodat zij *hoopvoller* hun toekomst tegemoet kunnen gaan met een diploma middelbaar onderwijs!

Wij hebben de hoop en de ambitie om iets te bereiken samen met onze contacten in de kerk in Rwanda voor jongeren uit de armere regio's in de wereld. Ook in 2012 hoopten we niet tevergeefs op de steun van vele donateurs in Vlaanderen en Wallonië.

We mochten **45.048,16 €** ontvangen. Wij willen hierbij alle donateurs, individuele gevers en geefsters en ook de plaatselijke gemeenten, heel hartelijk bedanken voor hun bijdrage aan dit schitterende resultaat. Wij hopen, dat wij ook dit jaar weer op de steun van velen uit de Kerk kunnen rekenen.

Een luxeproject?

Is het Studiefonds eigenlijk niet een luxeproject, wordt ons wel eens gezegd. Het gaat immers niet om noodhulp, om de eerste levensbehoeften, zoals eten en ge-

teken van hoop (evenals aan vele andere goede doelen trouwens ook!). En laten wij als christenen ons niet inspireren door *de hoop, die in ons is* (1 Petrus 3 :15)?

Namens de Werkgroep Studiefonds *Ik help een kind*

Greet Heslinga: tel. 02/767.70.88

E-mail: greetheslinga@skynet.be

De werkgroep bestaat uit:

- ds. Daniel Vanescote (coördinator Kerk en Wereld);
- Eric Jehin (Protestantse Solidariteit);
- Théophile Mpagazakubwayo;
- ds. Jeanne Somer-Gotteland en
- ds. Greet Heslinga.

Uw bijdrage kunt u storten op rekeningnummer van Protestantse Solidariteit

Brogniezstraat 46, 1070 Brussel
met vermelding *Ik help een kind*
(fiscaal attest vanaf 40 euro/ jaar)
IBAN: BE 15 1259 3020 4530
Bic code: CPHBBE75.

Ik help een kind

Bureaus te huur

Eén van de huurders van de bureaus van Protestantse Solidariteit gaat weg. Hierdoor komen er twee lokalen vrij: een lokaal van 35 m² en een lokaal van 14 m². De huurprijzen bedragen 400 euro en 150 euro per maand, plus de lasten.

Bent u geïnteresseerd, leg dan vrijblijvend contact met de verantwoordelijke Eric JEHIN.

HUIS VAN HET PROTESTANTISME
Protestantse Solidariteit vzw
Brogniezstraat 46
B-1070 Brussel
Tel. 00-32-2-510.61.80
info@protestantse Solidariteit.be
www.protestantse Solidariteit.be

IBAN BE37 0680 6690 1028
BIC GKCCBEBB

Protestantse Omroep vzw

Brogniezstraat 44
1070 Brussel

Maart

VRT Radio 1
Woensdag 20 maart om 20:03

Mens voor de mensen zijn:
vissers van mensen
Frank MARIVOET

VRT TV één
Zondag 31 maart om 10:00
Paasviering in Eurovisie
vertaling: Frank MARIVOET

Colofon

Verenigde Protestantse
Kerk in België
vpkb.be

Verantwoordelijke uitgever
ds. Steven FUITE

Redactieteam
Bea Baetens
ds. Arjan Knop
ds. Ernst Veen
dr. Dick Wursten

Redactieadres:
Brogniezstraat 44 - 1070 Brussel
tel.: +32-(0)2-511 44 71
fax.: +32-(0)2-510 61 74
E-mail: kerkmozaiek@vpkb.be

Website :
<http://www.vpkb.be>

Prijzen Kerkmozaïek

- Individueel abonnement: 20,00 euro
- Groepsabonnement: 15 euro
(vanaf minimum 5 exemplaren naar éénzelfde adres)
- Steunabonnement: 25,00 euro

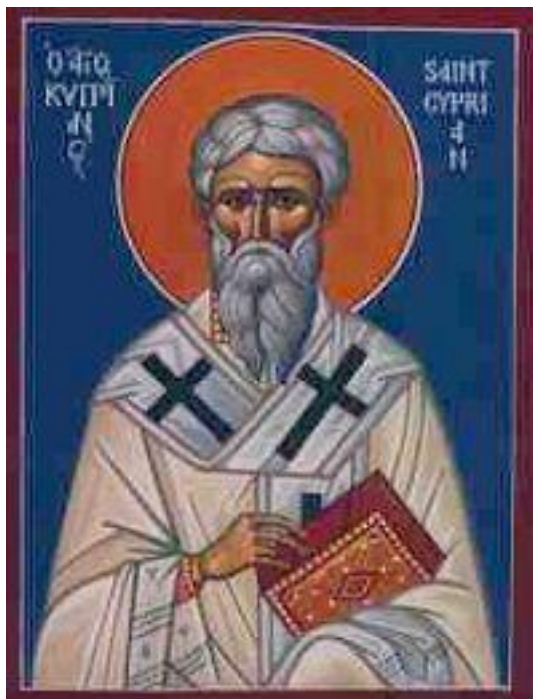
Vorige nummers Kerkmozaïek
<http://www.hipgo.be/kerkmozaiek/>

Storten
kan op onderstaand rekeningnummer van de
Verenigde Protestantse Kerk in België
Brogniezstraat 44 - 1070 Brussel
IBAN BE29 0680 7158 0064
BIC GKCCBEBB

De redactie behoudt zich het recht voor om bepaalde artikelen niet te publiceren, indien nodig in te korten en/of redactioneel te bewerken. Zij is niet verantwoordelijk voor de inhoud van de artikelen en slechts ten dele voor de stijl.

Organisaties en tijdschriften, niet behorend tot de VPKB, die artikelen uit het maandblad Kerkmozaïek geheel of gedeeltelijk wensen over te nemen of te bewerken, dienen dit schriftelijk aan te vragen op het redactieadres. Wat betreft de richtprijs voor advertenties kunt u zich wenden tot de redactie. Zij behoudt zich het recht voor om deze al dan niet te plaatsen.

Sluitingsdatum volgende Kerkmozaïek :
11 maart 2013.

Een lied,
geïnspireerd op een boek van een oude bisschop uit Carthago, uit de 3^e eeuw, Cyprianus (waarschijnlijk een berber, een Afrikaan, nogal stevig in zijn standpunten),
vertaald door een Zweedse dominee in 1972, Anders Frostenson, die veel bezig was met teksten, gezangboeken en gedichten
en vervolgens speciaal voor de nieuwe bundel in het Nederlands overgezet door Coen Wessel, een creatieve dominee uit Hoofddorp. Hij kwam op het idee van een doophemd, een kledingstuk dat je onder je gewone kleding draagt, zelf vervaardigd, met een teken van Christus, die je zo letterlijk op je lijf draagt, als herinnering aan je doop. Hij was een commentator op vele actuele christelijke ontwikkelingen...
Ik bedoel maar... ogenblikkelijk sta je in een hele traditie van mensen die een inbreng hebben, en dat doen ze met dit lied.

- 1 Vlammen zijn er velen, een is het licht
licht van Jezus Christus,
vlammen zijn er vele, één is het licht,
wij zijn één in Christus.

We zingen over verscheidenheid en dat ieder wel wat heeft: talent, iets te zeggen, lichtdrager, weerschijn van het beeld van God, maar het licht zelf komt van één iemand, die het Licht is, en ons in zijn licht meteen ook onderling verbindt: Jezus Christus. Dat schreef die verre bisschop over zijn parochie, zo beleven wij het weer: één in Christus. En dat is de kerk, de unica Sancta, om maar eens wat (ja, verkeerd !) Latijn te brabbelen.

Verbonden als ranken van de Wijnstok, beschroomd laten wij ons de voeten wassen door de Heer om te leren wat dienstbaar-zijn betekend en via de geestesgaven, belanden we in de ene kerk, die lichaam van Christus is.

- 5 Leden zijn er vele,
één is zijn kerk,
wij zijn Christus' lichaam,
leden zijn er vele,
één is zijn kerk,
wij zijn één in Christus

Het lied kreeg een melodie, die Bach niet zal ontroerd hebben, maar het wil met begeleiding van een piano best aardig zingen en de harmonisatie die Christiaan Winter (cantor van de Oude kerk in Amsterdam) er onder zet, maakt het zelfs kerkelijk verdienstelijk.

Wie dat een keer mooi wil zingen, kan zaterdag 20 april in Gent, zaterdag 27 april in Antwerpen terecht op de zangmiddag uit het Nieuwe liedboek.

Op youtube, een originele uitvoering, om een idee te geven hoe het klinken kan:
http://www.youtube.com/watch?v=pCP_bTnavY

ds. Hans NEELS, Antwerpen

Namens de VPKB, lid van het bestuur van de Interkerkelijke Stichting voor het Liedboek

Tegen 2025 is 1 op 3 christenen lid van een Pinksterkerk of een charismatische beweging

*Nieuwe religieuze bewegingen dragen voor de gevestigde kerken, naast problemen ook kansen aan, zegt dr. Guy LIAGRE, secretaris-generaal van de KEK (Conferentie van Europese Kerken). Ze dagen kerken uit om na te denken over hun eigen liturgische en religieuze vormen en de plaats en het gewicht van de respectievelijke tradities hierin. Vertegenwoordigers van de Europese Bisschoppenconferentie en van de KEK hielden begin februari in Warschau hun gemeenschappelijke jaarvergadering. Ze bogen zich over het thema *Geloof en religie in een veranderend Europa*. Nieuwe christelijke bewegingen: probleem of kans?*

Uitvoerig werd kennisgenomen van sociologische statistieken en gegevens. Het is een feit, dat de huidige pinkster- en charismatische geloofsgroeperingen een substantieel aandeel vormen in de wereldkerk. In 1970 behoorde 6 % van het totaal aantal christenen tot deze kerken. In deze tijd is dat 25 %. Naar verwachting zal rond 2025, 44 % van het christendom tot deze groep behoren.

Wat is het geheim van de groei van de charismatische geloofsgemeenten? Ze hebben kennelijk iets wat traditionele kerken missen.

Hun geheim ontdekken is niet eenvoudig. Uit sociologisch onderzoek blijkt, dat allerlei motieven en factoren een rol kunnen spelen, zoals sociale, demografische, spirituele en psychologische. Er is sprake van een divers fenomeen. Er werd echter gewezen op een aantal factoren, die een rol kunnen spelen: de zoektocht naar een meer persoonlijke doorleefde spiritualiteit, de groepsgebondenheid en het feit dat in sommige van deze nieuwe groepen, specifieke sociale doelgroepen worden aangesproken.

Anderzijds werd ook gewezen op het feit, dat de historische kerken via confrontatie met de nieuwe bewegingen worden uitgedaagd om de leer van de laatste dingen en van de Heilige Geest, met accent op de directe werking van de Geest, te herontdekken...

50 jaar Grote Witte Tent

WELKOM: 20 juli - 11 augustus 2013

De Grote Witte Tent biedt elke zomervakantie kerk- en recreatiewerk aan vakantiegangers in Dillingen, te Luxemburg dank zij donateurs en hun giften. Aan komende zomer staat deze organisatie voor de 50ste keer op het grote weiland in het plaatsje Dillingen.

Een team van ongeveer 8 à 10 personen tussen de 18-28 jaar met een christelijke achtergrond verzorgt op het veld het kerk- en recreatiewerk. Op onderstaande website onder het kopje *Wat doet de Grote Witte Tent* vindt u het uitgebreide en gevarieerde programma voor kinderen, jongeren en volwassenen. Ongeacht uw geloofsovertuiging bent u van harte welkom bij de Grote Witte Tent!

Wilt u op de hoogte blijven van het werk van de Grote Witte Tent en ons daarmee ook nog eens steunen? Meld u dan aan als donateur en ontvang 2 keer per jaar het info-bulletin!
www.grotewittetent.nl

België

Bankrekeningnummer 447-1602589-74 t.g.v.
Vakantiewerk Dillingen
IBAN: BE16 4471 6025 8974
BIC: KREDBEBB

De kerken en het (homo)-huwelijk

Dat sommige kerken het moeilijk hebben met het homohuwelijk, je kon er moeilijk naast kijken de afgelopen maand.

Vaticaan

Eerst was er het persbericht van het Vaticaan, dat sprak van een *nee tegen het homohuwelijk* en tegelijk opriep om homo's te respecteren *en het recht van homoseksuele paren om een samenlevingscontract te sluiten te erkennen*. De aanleiding voor dit persbericht was de goedkeuring van het homohuwelijk in Frankrijk. De reden voor de afwijzing van het homohuwelijk die Mgr. Paglia gaf, was interessant: het bleek een kwestie van definitie te zijn. Aangezien in de *codex Justinianus* het huwelijk wordt gedefinieerd als een *vereniging van man en vrouw*, is het duidelijk dat het homohuwelijk onmogelijk is. Als logische redenering kan dat tellen, maar waarom een definitie uit het jaar 534 (de tijd dat de *pater familias* het huwelijk arrangeerde en de kerk er enkel werd bijgehaald om het bruidsbed te zegenen) niet zou kunnen worden aangepast aan een toch wel lichtelijk veranderde maatschappelijke realiteit, is mij niet duidelijk. Of liever. Dat weet ik wel, maar dat wil Mgr. Paglia natuurlijk liever niet gezegd hebben.

Engelse bisschoppen

Was de impact van dit persbericht nog maar half verwerkt of het volgende viel al in de bus (*chapeau* voor de jongens en meisjes van Kerknet; ze hebben hard gewerkt om te zorgen dat dit hoogst belangrijke item ons niet zou ontgaan). De Engelse bisschoppen uitten hun *diepe teleurstelling* dat het parlement in Engeland het huwelijk heeft *heromschreven* en opengesteld voor gelijkgeslachtelijke koppels. *Deze aanpassing*, zo meldde de bisschop van Portsmouth, *dreigt rampzalige gevolgen te hebben voor het huwelijk als maatschappelijk erkende instelling en vooral voor de leefwereld van kinderen*. Als klap op de vuurpijl waarschuwde hij voor *Orwelliaanse toestanden in de Britse samenleving*. Hoe een leider van een instituut dat eeuwenlang op een Orwelliaanse manier de gewone mensen heeft gemanipuleerd, dit verwijt durft uiten, gaat mijn begrip te boven.

VPKB

Omdat vaak gevraagd wordt: *Wat vinden de protestanten daar nu van?* leek het ons goed hier toch enige aandacht aan te geven, hoewel wij eigenlijk vinden dat de kerk wel andere katten te geselen heeft.

1. Eerst iets over de definitie. Het homohuwelijk bestaat niet, net zomin als er een heterohuwelijk is. In het burgerlijk wetboek van de meeste landen komt *het huwelijk* voor als de gestandaardiseerde vorm van een samenlevingscontract tussen twee mensen (soms staat erbij man en vrouw, soms niet), waarin rechten en plichten van de echtelieden ten opzichte van elkaar en ten opzichte van eventuele kinderen worden geregeld. De inhoudelijke invulling volgt de maatschappelijke realiteit. Dit samenlevingscontract, dat vroeger voorbehouden was voor een man en een vrouw, kan nu ook gesloten worden tussen een man en een man of een vrouw en een vrouw.

2. Dat het Vaticaan het woord *huwelijk* ook gebruikt voor een sacrament en er dan een heel andere inhoud aan geeft en heel andere voorwaarden stelt (en een heel ander doel) dat is zijn zaak. Maar waarom zouden mensen die niet onder de jurisdictie van het Vaticaan vallen, verplicht moeten worden om die definitie ook te aanvaarden? Blijkbaar heeft het Vaticaan zich nog steeds niet neergelegd bij het feit dat *kerk* en *staat* gescheiden

zijn en dat het in goede banen leiden (regerende en wetgevende macht) van de samenleving in een democratisch proces tot stand komt.

3. De oude kerk vond het huwelijk een privé-zaak, waarbij hoogstens de familie en de overheid (voor de goede orde) betrokken diende te worden. De *gojiem* trouwden dus op z'n Romeins, de Jodenchristenen stonden onder de *Chuppa'* en de Indiase christenen volgden hun gebruiken en de Galliërs trouwden op z'n Gallisch. Een zegen afsmecken voor de gehuwden als ze christenen waren, maar natuurlijk: je wenst ze toch alle goeds: Mazzel tov! Luther keert principieel terug naar deze simpele opvatting. Hij ontkent dat het huwelijk een sacrament is. En met de regelgeving dienomtrent dient de kerk zich volgens hem niet te bemoeien. Het huwelijk is een *wereldse zaak*. Natuurlijk wil hij wel wat zeggen over de huwelijksmoraal, maar dat is wat anders.

4. En mogen homo's dan trouwen? In de lijn van Luther verder redenerend, kun je zeggen: als de staat het toestaat, dan mogen loyale burgers van de staat dat doen. Punt aan de lijn. Of je het een goede of een wenselijke zaak vindt, is een andere vraag. Daar wringt het schoentje in Engeland ook, omdat de staat het *burgerlijk* huwelijk grotendeels heeft uitbesteed aan de Kerk. Je kunt in Engeland *burgerlijk* huwen door met twee getuigen voor de priester te verschijnen en een bepaalde formule uit te spreken (en de Joden bij hun rabbi... En snapt u nu de opmerking van Rowan Williams, dat hij vond dat de sjaria toch ook wel een zekere plaats zou mogen hebben in het Engelse recht?). Zij krijgen nu onherroepelijk de vraag van homoseksuele koppels om *burgerlijk* in de kerk te trouwen. Op het vasteland wordt die vraag zo niet gesteld. Daar luidt de vraag: wat doet de Kerk als een koppel een zegen komt vragen over hun reeds gesloten huwelijk?

5. En de VPKB, wat vindt die ervan? De VPKB heeft zich tussen 1985 en 2005 meer dan velen lief was over het vraagstuk van homoseksualiteit gebogen en in de laatste fase dus ook over het *homohuwelijk*. Ik citeer het de passage uit het synodebesluit van 2007, aanbeveling 6 (over het huwelijk): *De Protestantse Kerk ziet het huwelijk niet als sacrament. De Kerk sluit geen huwelijk, maar kan Gods zegen vragen over een echtpaar dat wettelijk gehuwd is tijdens een civiele plechtigheid*. Deze aanbeveling is volgens het synodebesluit het *algemeen kader waarbinnen iedere kerkenraad of plaatselijke gemeente zich een opinie kan vormen en een positie bepalen*, waarbij aanbeveling 7 stipuleert: *Verschillende praktijken hoeven niet te leiden tot een breuk*.

U kunt het hele document vinden op de website van de VPKB.

Dick WURSTEN

Synodevergaderingen

Noteert u graag al volgende gegevens in uw agenda?

Studiesynodedag Ambten

Datum: 15 juni 2013

Plaats: Protestantse Kerk Brussel

Gewone synodevergadering

Datum: 16 november 2013

Plaats: Protestantse Kerk Brussel

Weekendsynode

Datum: 15 en 16 november 2014

Plaats: Europees Centrum La Foresta
Vaalbeek

Huis van het Protestantisme

Om het bezoek aan en vergaderingen in het Huis van het Protestantisme aangenamer te maken, heeft de synodale raad, op voorstel van de werkgroep Gebouwen, besloten om een aantal werken te laten uitvoeren.

- Poortaanrijving: de poort aan de straatkant zal 's morgens automatisch openen en 's avonds automatisch sluiten. Avondvergaderingen kunnen derhalve vanaf nu zonder problemen verlopen. Bezoekers met de auto zullen de parking altijd kunnen verlaten.
- Gevels: de betegeling is hier en daar losgekomen en zal hersteld worden.
- Lift: in juni zal er een nieuwe lift geplaatst worden. Verplichte verbeteringswerken aan de huidige lift blijken bijna even duur te zijn als het plaatsen van een nieuwe lift.
- Parking: de betontegels op de parking (vroeger was dit de speelplaats van de school) zijn losgekomen en gebroken. In mei/juni zullen deze vervangen worden door gerecupereerde betonklinkers.

De voorzitter op zondagbezoek

Eind vorig jaar maakte de voorzitter van de synodale

raad een rondrit door de Borinage, de bekende mijnstreek in het kerkelijk district West-Henegouwen, waarin zich een relatief groot aantal protestantse kerken bevinden. Zo'n 15-tal kerken werd aange-

daan, sommige met een ontmoeting met kerkenraden, inclusief de predikant. Ook instellingen als het regionaal protestants diaconaal centrum (ESOP) te Cuesmes en het protestantse rusthuis *La Bienvenue* te Blaugies (deelgemeente van Dour) werden bezocht.

In februari maakte de voorzitter, zoals eerder al in Gembloux, Boechout en Aalst, tijdens en rond de inzegening en/of bevestiging van een nieuwe predikant achtereenvolgens kennis met de gemeenten in Ecaussinnes en Mons-Dolez en deed ter gelegenheid van een andere heugelijke gebeurtenis de kerk van Eupen aan. Ook werd er vorige maand een begin gemaakt met *zondagbezoeken*. De voorzitter komt aangekondigd op bezoek, niet zozeer om een taak in de kerkdienst op te nemen maar om als kerkganger de eredienst mee te vieren en zo de lokale sfeer op te snuiven, zich aan de gemeente voor te stellen en nadien tijdens de kerkkoffie nader kennis te maken. Het zondagbezoek wordt afgesloten met een gesprek met de predikant en haar of zijn eventuele partner.

In februari was hij op zondagbezoek in de protestantse kerk te Denderleeuw, deze maand volgen Menen en Marchienne-au-Pont. In de lente staat een regiotocht op het programma met onder meer een zondagbezoek aan Comines.

Gemeenten die de voorzitter graag voor een zondagbezoek willen uitnodigen, kunnen dat te kennen geven aan het synodebureau: synodebureau@vpkb.be

VPKB-vertegenwoordigingen

op internationale conferenties, thematische vergaderingen en op synodezittingen van zusterkerken.

Wij ontvangen talloze uitnodigingen voor deelname aan internationale ontmoetingen en vergaderingen, zowel van zusterkerken als van overkoepelende organisaties als de GEKE, KEK en WvK. De synodale raad is momenteel bezig om wat meer beleid uit te stippen. Waarop moeten en willen en kunnen we als VPKB ingaan en waarop niet? Ook in de coördinaties *Bezinning en Dialoog* en *Kerk en Wereld* leeft deze vraag.

Wij zijn ook op internationaal vlak een kleine kerk, met beperkte mogelijkheden, zowel wat *menskracht* als *financiën* betreft. Vanuit twee hoofdvragen wordt nu geprobeerd in een en ander wat meer lijn te trekken:

- wat is al dan niet relevant voor onze VPKB?
- Waaraan kunnen wij als VPKB zelf een zinvolle bijdrage leveren?

In dat kader krijgen allen die de in 2011-2012 de VPKB op een internationaal platform vertegenwoordigden een vragenlijst toegestuurd waarin naar hun ervaringen en mening wordt gevraagd.

Prof. dr. Eddy VAN DER BORGHT benoemd tot portefeuillehouder Onderzoek en vicedecaan van de Faculteit Godgeleerdheid (Amsterdam)

Het College van Bestuur van de Vrije Universiteit heeft prof. dr. Eddy (E.A.J.G.) Van der Borcht tot portefeuillehouder Onderzoek in het bestuur van de Faculteit der Godgeleerdheid te Amsterdam benoemd. Het faculteitsbestuur heeft de nieuwe portefeuillehouder tevens tot vicedecaan van de Faculteit benoemd.

Eddy Van der Borcht, erg actief in onze VPKB als onder meer coördinator *Bezinning en Dialoog*, is sinds 2002 als systematisch theoloog verbonden aan de Faculteit der Godgeleerdheid van de Vrije Universiteit Amsterdam en werd in 2009 benoemd tot hoogleraar op de Desmond Tutu leerstoel voor *Jeugd, Sport en Verzoening, met speciale aandacht voor de religieuze aspecten daarvan*. Onze hartelijke felicitaties!

Kompaskampen

Juli 2013

De kompaskampen zijn van oorsprong protestants. Heel wat jongeren uit protestantse middens vinden nog steeds hun weg naar deze kampen. Kompaskamp is echter een plek waar iedereen welkom is. Waarden als vriendschap en respect staan er centraal.

De tenten worden opgeslagen in Gembes. Op het programma staan strategische bosspelen, een waterestafette in het zonnetje of regenspelletjes in de tent, een fakkeltocht, een doldwaze sportdag, een fikse dagtocht, waarin de natuur wordt verkend, maar vooral eindeloos veel plezier met leeftijdsgenoten.

Dupleks

Leeftijd 8 tot en met 11 jaar
Datum 6 tot 13 juli 2013
Contact Yong-wan Hoogstad
+32 470 931 472

Tripleks

Leeftijd 12 tot en met 15 jaar
Datum 13 tot 20 juli 2013
Contact Jense Van Bockstaele
+32 494 333 906

Ouwe Bollen

Leeftijd 0 tot en met 64 jaar
Datum 29 juni tot 6 juli 2013
Contact Linda De Boeck
+32 473 241 268

Inschrijven tot 15 juni 2013
de.kompaskampen@gmail.com

Kamp in de Cevennes van 2 tot 13 juli 2013

De *Service Protestant de la Jeunesse* organiseert een programma in de voetsporen van de Hugenoten, de Camisarden, van deze verdedigers van de godsdienst-vrijheid.

Leeftijd 12 tot 18 jaar
Prijs 250 euro
Info www.spj.be

Hugh R. BOUDIN,

gelauwerd op 7 maart 2013

Om 18:00 wordt op die datum in de gemeente *Bruxelles-Musée* een hommage gebracht aan ere-rector van de Theologische Faculteit prof. dr. H.R. BOUDIN voor het geheel van zijn werken. Iedereen welkom.

Rob KORENEEF,

beroepbaar

De synodale raad besloot in zijn vergadering van 22 september 2012 om ds. Rob KORENEEF, predikant in de geaffilieerde kerk te Balen, binnen de VPKB beroepbaar te verklaren.

De redactie werd erop gewezen, dat dit feit wel in Synodaal Nieuws vermeld werd, maar nog niet in Kerkmozaïek, waarvoor onze excuses.

Jean-Claude DIEZ,

predikant te Mons

De kerkenraad van Mons meldt u met vreugde dat ds. Jean-Claude DIEZ op 17.02.2013 als predikant van deze gemeente bevestigd werd. J.C. DIEZ was predikant te Rongy, gemeente die nu vacant geworden is.

Jean-Pierre DELAETER, predikant in vrijwillig samenwerkings- verband

Na gunstig advies van de commissie Ambten, heeft de synodale raad ermee ingestemd, dat dhr. Jean-Pierre DELAETER predikant in vrijwillig samenwerkingsverband wordt in het kader van het district Franstalig Brabant. Hij werd ingezegend en bevestigd in de gemeente Ecaussinnes op 10.02.2013.

Ds. Jean-Paul LECOMTE, districtsvoorzitter Oost-Henegouwen

Na een redelijk kort voorzitterschap van ds. Luc LUKUSA over het district Oost-Henegouwen - Namen - Luxemburg neemt ds. Jean-Paul LECOMTE, predikant te Marchienne, deze taak over.

Als reactie op het vorige nummer van Kerkmozaïek De Kerk draait vierkant... werden de hierna volgende artikels ingezonden door dhr. J.M. De Schipper en dr. R. Liagre.

“Met belangstelling heb ik de essays gelezen van dr. Johan Temmerman en ds. Arjan Knop.

Hoe goed ook bedoeld, het blijft mijns inziens rommelen in de marge. Zij zoeken het in onaangepaste structuren, oudbolligheid, vergaderziekte enz. Maar waarom het kind niet bij naam noemen? Waarom loopt de kerk leeg, waarom verlaten jongeren en mensen van middelbare leeftijd de kerk?

Mijns inziens is er maar één antwoord: ... ONGELOOF!

Jarenlang hebben filosofen en wetenschappers vrijelijk verkondigd, dat er geen God bestaat. Ik heb moeten ervaren, dat mijn kinderen op de universiteit Gent zwaar werden beïnvloed door prof. Vermeersch en bijna tot ongeloof werden gedwongen. Bij de communie van een van mijn kleindochters vond Richard Dawkins het schandalig, dat jonge kinderen zo op het verkeerde been werden gezet. Onze jeugd werd jarenlang geïndoctrineerd door de theorieën van o.a. Kuitert, Vermeersch, Dawkins enz.

Kerkleiding en gemeente hebben dit lijdelijk ondergaan, zonder enig wetenschappelijk of theologisch verweer. Dit verzuim is niet goed te praten.

De kerkleiding moet duidelijk vertellen, waarom atheïsten ongelijk hebben en dat deze geen enkele toekomst hebben te verwachten. Op hun graf zal hoogstens staan: *Het was een goede mens*, maar verder zo dood als een steen. Maar tevens moet uitgelegd worden, dat al degenen die in God geloven, een fantastische toekomst hebben

en best zouden aansluiten op het Heilig internet van de Heilige Geest. Deze Geest werd ons nagelaten als Trooster, toen Christus zich terugtrok uit ons biologisch bestaan. We dienen afstand te nemen van de materie en ons toe te leggen op het spirituele.

De hierboven genoemde atheïsten zijn stuk voor stuk aanhangers van het materialisme en dus komen ze uit op: *Er is geen God*. Een letterlijk doodlopende weg.

Ik hoop dat de kerkleiding de gemeente bewust maakt van de schitterende toekomst die we tegemoet gaan als mensen van God, in een andere dimensie, een Goddelijke dimensie, waarbij eeuwigheid tijdloos wordt en plaats of ruimte niet bestaat.

J.M. DE SCHIPPER”

Historische Oostkerk Middelburg gaat dicht

Sinds 1667 was er elke zondag een eredienst in deze als Protestantse Kerk gebouwde stadskerk. Achter in de kerk hangen nog de wapenschilden van families, die de bouw financieel steunden en het monumentale Rijckereorgel uit 1783 ziet er prachtig uit. De vermaarde ds. Smijtegelt ging hier de kansel op en nog steeds verzamelen zich elke zondag zo’n **250 kerkgangers** in de Oostkerk, maar toch gaat de kerk nu onherroepelijk dicht. De protestantse gemeente Middelburg kan het onderhoud niet meer betalen en moet twee van haar kerkgebouwen afstoten. Er wordt nog gekeken waar de leden onderdak kunnen vinden. Voor de Oostkerk zit er niets anders op, dan ondergebracht te worden in een stichting en te hopen dat er een zinvolle bestemming voor het gebouw gevonden kan worden

“De kerk van 2013

Na het lezen van beide artikels over kerkhervorming in de vorige Kerkmozaïek, kon de aandachtige lezer zich niet van de indruk ontdoen, dat het eerder een aanklacht betreft dan een bron van nieuwe ideeën. Als arts durf ik te stellen dat er (opnieuw) veel aandacht wordt besteed aan diagnostiek, maar weinig aan therapie en daar worden wij niet beter van. Op het verzoek van de redactie om enkele aanvullende gedachten toe te vertrouwen aan het papier, antwoord ik dan ook graag als lid van de VPKB die geen predikant is.

Veelkleurigheid

Het is duidelijk dat de kerk niet boven de maatschappij staat, maar er integraal deel dient van uit te maken. Dit impliceert, dat zij ook een sociale rol te vervullen heeft en verankerd moet zijn in de samenleving die haar omgeeft. Die uitdaging vergt flexibiliteit en autonomie, omdat elke micromaatschappij haar eigen kenmerken heeft. Het *promoveren* van predikanten voor bewezen diensten in kleinere gemeenten (zoals voorgesteld door dr. Temmerman) sluit niet noodzakelijk aan bij de lokale noden en soms kan een kerk er autonoom voor kiezen om nieuw bloed aan te trekken, dat aansluit bij de socio-culturele samenstelling van de lokale gemeente. Een bezoek aan diverse kerken van de VPK leert dat die (alleen al in Vlaanderen) heel divers zijn in hun samenstelling en liturgie. Die diversiteit kan enkel gegarandeerd worden door *the right man on the right place* en het enige orgaan dat dit kan beoordelen is een beroepscommissie met voldoende inbreng van plaatselijke kerkangers.

Structuren

Beide essays in het vorige nummer spreken hun onvrede uit over de logheid en vergadercultuur van de districten en de tweetalige synode. Zonder te betogen dat hierover niet nagedacht kan worden - geldt die vaststelling trouwens voor alle districten? - lijkt dit voor de gemiddelde kerkganger niet essentieel en zal een efficiëntere besluitvorming vooral door predikanten worden toegejuicht. Maar het feit dat genomen besluiten als folklore worden bestempeld, is zonder meer zorgwekkend.

Het is aan de synodale raad en zijn nieuwe voorzitter om de omvang van die onvrede te inventariseren en zo nodig een positief signaal te geven. Op de vraag of dit – net als de wedde van een predikant – in Kerkmozaïek besproken moet worden, lijkt het antwoord duidelijk. Binnen de structuren van de kerk zijn andere plaatsen ongetwijfeld geschikt om dit aan te kaarten of kunnen die fora worden gecreëerd.

Sociale media

Het was een opmerkelijk contrast om vast te stellen hoe de bijdragen op p. 5 begonnen met een oproep tot ge-

bruik van moderne media en onderaan p. 8 de aankondiging te zien dat de VPKB op Facebook zit. Een korte zoektocht leert, dat kerken, naast diverse interactieve websites, ook in toenemende mate gebruik maken van dit sociale medium. Was het een bewuste keuze om die positieve evolutie in beide artikelen niet te vermelden? Een van beide auteurs kan, met zijn gitaar voor een bomvolle kerk jongeren op Facebook, gerust vermeld worden als een na te volgen voorbeeld. Want een betere bekendmaking van dit medium zou direct inspelen op de actuele taal van de jeugd. Wie zelf Facebook gebruikt, kan alvast beginnen door op de eigen pagina de VPKB met opgeheven duim leuk te vinden en vrienden zo uit te nodigen om eens een kijkje te nemen.

Bijdehandse lokale, nationale en internationale politici hebben daarnaast ook twitter ontdekt in plaats van persberichten via Belga. Wanneer volgt onze synodevoorzitter weldra hun voorbeeld om kort op de bal te spelen en in het publiek reageren op actuele thema's?

En tot slot

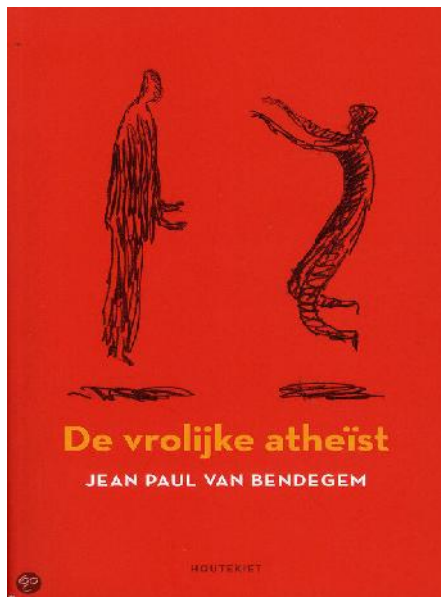
Via twitter meldde de PKN in Nederland op 1 februari volledig klaar te zijn voor de start van de internetkerk *Mijnkerk.nl* met een internetpastor, een community-manager en een communicatie-adviseur. Met die internetkerk slaat de PKN een nieuwe weg in naar de plaats waar de mensen zijn die geen traditionele kerk bezoeken. De internetkerk, die in mei van start gaat, wordt een experiment om een kerkelijke gemeenschap op te bouwen rondom een interactieve website die in verbinding staat met verschillende sociale netwerken. Voor hen die begaan zijn met de toekomst van de VPKB, is het zeker zinvol om dit experiment van onze Noorderburen met aandacht te volgen. Dat is alvast meer toekomstgericht dan lange volzinnen over alles wat men aan stilstand merkt in de kerk van heden.

Dr. Rudy LIAGRE

Het getuigenis van een atheïst

Sinds zijn deelname aan de Allerslimste mens ter wereld is Jean-Paul Van Bendegem een van de meest bekende hoogleraren in Vlaanderen. Wat voor ons interessant is, is dat hij vroeger protestant is geweest. In zijn studententijd is hij echter andere wegen ingeslagen. Vorig jaar heeft hij hiervan getuigenis afgelegd in zijn boek De vrolijke atheïst. We kunnen dit boek niet onbesproken laten.

Van Bendegem beschrijft in zijn boek hoe hij opgroeide in een protestants gezin, dat kerkte in de Rabotkerk van Gent (toen de *gereformeerde kerk*). Hij beschrijft de typische protestantse rituelen: het bijbellezen aan tafel en het luisteren naar een preek van ongeveer een half uur over een enkele tekst uit de Bijbel. Zijn vader was handelaar en had naar eigen zeggen zijn eigen contract met God: de zondag was voor

God, de andere dagen waren voor hem. De kerkdiensten vond Van Bendegem *gruwelijk vervelend*. Hij vraagt zich af waarom er zo weinig humor is in de kerk. Op de volgende wijze vat hij zijn indrukken van het protestantse leven samen:

Dat we hier tijdelijk zijn, dat het ware leven na dit bestaan komt, dat we slecht zijn, dat we van bij de geboorte schuldig zijn, dat zelfstandigheid en het hebben van een eigen persoonlijke identiteit uitingen van zuivere overschatting zijn, dat lol trap pen afkeurenswaardig is. Kortom het leven hoorde een hel te zijn om je hemel te verdienen en niet omgekeerd. (30)

Deze vrij donkere tekening van de protestantse wereld wordt wat genuanceerd als we verderop lezen over *de ruimdenkendheid, die altijd aanwezig is geweest in ons gezin* en de begripvolle houding van zijn ouders toen hij besloot geen belijdenis te doen.

De eerste jaren in zijn studententijd had Van Bendegem vooral problemen met zichzelf: *het doodeenvoudige genieten..., het zich verliezen in het lichaam van de ander, het was mij allemaal onbekend, omdat er nog altijd de gedachte speelde dat de grote chef die naar huis was gestuurd, toch ergens nog aanwezig was...* Als hij na een licentiaat wiskunde onder Leo Apostel filosofie gaat stu-

deren, komt hij meer tot ontplooiing. Belangrijk werd later zijn keuze voor de Vrijmetselarij. Wat hem aanspreekt, dat zijn de symbolische handelingen en de vrijheid van interpretatie van deze symbolen.

De insteek die Van Bendegem in dit boek gekozen heeft, is die van de beleving. We vinden bij hem niet zoals bij Richard Dawkins een analytisch betoog vanuit wetenschappelijke kennis, dat als resultaat de gedachte oplevert, dat God overbodig is geworden. Van Bendegem probeert überhaupt niet te overtuigen.

Origineel is dat hij atheïsme als een vrolijke levensopvatting naar voren brengt. Maar waarom is Van Bendegem zo vrolijk? Door zijn atheïsme? Het lijkt erop dat het vooral komt doordat hij veel van zijn dromen heeft kunnen realiseren. Aan het eind heeft Van Bendegem het over het sterven van mensen in zijn omgeving. Dit doet hem telkens weer beseffen dat hij zelf nog leeft. *Daaruit put ik levenskracht, omdat ik merk dat ik nog een zorg voor mensen heb. De dood is dus een aanmoediging tot bewust en krachtig leven.* Vrolijk is het echter niet, net zo min overigens als voor gelovigen.

Van Bendegem is van gelovige veranderd in een zoeker, anderen hebben de omgekeerde weg afgelegd: van zoeker naar gelovige. Bepaalde vormen van geloof kunnen benauwend zijn, wie zal het ontkennen, maar voor velen in de kerk is geloof een inspiratiebron, het geeft structuur en biedt op een bepaalde manier een steun in soms moeitelijke situaties.

Jart VOORTMAN

.....
Jean Paul Van Bendegem, *De vrolijke atheïst*, Houtekiet Antwerpen, 2012, 176 p.
.....

Vacature

Predikant VPKB-gemeente Mechelen-Zuid

De Zandpoortkerk, een gemeente met een veertigtal leden, werd opgericht in 1925. We zijn op zoek naar een nieuwe predikant die in min of meerdere mate voldoet aan de volgende eigenschappen:

- De nieuwe predikant moet oog en gevoel hebben voor de specifieke kenmerken van onze kleine Mechelse gemeente en dient de onderlinge eenheid en saamhorigheid actief te bevorderen.
- Hij of zij moet een inspirerend en boeiend prediker zijn, in staat op heldere wijze Gods woord te verklaren en de relatie met het leven van alledag te leggen, een oprecht christen die de oecumenische gedachte een warm hart toedraagt.
- De nieuwe predikant moet de pastorale taken zeer serieus nemen (frequent gemeentebezoek is daarbij cruciaal) en dient steun en bemoediging te bieden. Tevens weet hij de jongeren binnen onze gemeente te stimuleren en te begeleiden.
- Onze nieuwe predikant moet communicatief sterk zijn, een bindende factor vormen en leiderschap en initiatief tonen, maar dient ook een teamspeler te zijn.
- Persoonseigenschappen die belangrijk worden geacht, zijn herderlijke gaven, vriendelijk, sociaal, aanspreekbaar, enthousiast, luisterend vermogen, maar ook doortastend en stressbestendig.
- De voorkeur gaat idealiter uit naar een predikant die kan bogen op ervaring.

Kandidaten kunnen onze consulent, ds. Rob KORENEEF, contacteren via e-mail (koreneef@scarlet.be) of telefonisch op +32 14 81 09 41 elke vrijdag van 10 tot 12 u.

Meer informatie over onze gemeente kan u vinden op onze website: www.zandpoortkerk.be

Vacature

Het bestuur van de *Gaspard de Coligny school* van de *VZW Vereniging ter bevordering van het christelijk onderwijs te Gent*, school van de Scholengemeenschap *Scholen met de Bijbel* en de Protestants-Evangelische scholenkoepel IPCO, opent de sollicitatieprocedure voor:

Directeur basisonderwijs (m/v)

Uw hoofdplicht

U geeft efficiënt en doelgericht leiding in onze school. U staat in voor de optimale werking van de school in zijn totaliteit met het oog op het behalen van doelen volgens het pedagogisch project, de eindtermen, de ontwikkelingsdoelen en de leerplannen.

U doet dit vanuit een levend geloof binnen het Protestants-Evangelisch denken en zichtbaar gemaakt in Bijbelse waarden en normen. U stelt zich op een integere en constructieve wijze op ten opzichte van de school en alle betrokkenen en u zet zich in voor het pedagogisch project van de school. U bewaakt de kwaliteit van het aangeboden onderwijs.

Daarnaast behoort tot uw taak: voorbereiden, adviseren en uitvoeren van het onderwijsbeleid en uitvoering geven aan de reglementaire bepalingen.

U bewaakt de kwaliteit van het onderwijs om het beleidvoerend vermogen van de school te verhogen.

Uw professioneel profiel

U hebt een vereist bekwaamheidsbewijs (= basisdiploma & bewijs van pedagogische bekwaamheid).

U bent een overtuigd en geëngageerd christen. U bent in staat om op basis van het Woord, het pedagogisch project en uw levens- en beroepservaring, een christelijk leef- en werkklimaat te realiseren.

U beschikt over ontwikkelingsgericht leiderschap: leerkrachten begeleiden en stimuleren tot professionaliteit en persoonlijke verantwoordelijkheid.

U streeft naar welbevinden en betrokkenheid bij zowel de leerlingen, leerkrachten, ouders, bestuur, als de vrijwilligers. U hebt de vaardigheden om met alle partijen efficiënt en diplomatisch te communiceren.

U bent op de hoogte van onderwijskundige ontwikkelingen en bent in staat deze te vertalen naar concrete doelen en in staat het team te motiveren om bewuste en doordachte onderwijskundige keuzes te maken.

U bezit ondernemerschap, u kunt goed analyseren, bent daadkrachtig, communicatief en sociaal vaardig.

U bent bereid te reflecteren over uw eigen aandeel. U vindt kwaliteitsvol bezig zijn een continu aandachtspunt.

U bent bereid tot samenwerking met collega-directeuren en -medewerkers van de scholengemeenschap en bent actief betrokken bij het verder uitbouwen van deze gemeenschap.

U hebt de *Proffscursus* gevolgd of bent bereid deze te volgen.

U bent bereid om in de toekomst campusdirecteur te worden van de afdelingen gewoon en buitengewoon onderwijs.

Uw sollicitatie bevat volgende elementen

1. Brief met uw kandidaatstelling
2. Curriculum vitae met referentiepersonen en correcte titel van diploma
3. Motivering van uw kandidaatstelling waarin u uw persoonlijke geloofsovertuiging koppelt aan het werken op een *School met de Bijbel*.

Wij bieden een professioneel kader aan met vaste salariëring volgens de geldende barema's voor een *Directeur Basisonderwijs* binnen de Vlaamse Gemeenschap. Tijdelijke indiensttreding vanaf 1 september 2013.

Voor verdere inlichtingen kunt u terecht bij Aletta RAMBAUT, voorzitter smdb Gaspard de Coligny, vzw Vereniging ter bevordering van het christelijk onderwijs te Gent. E-mail: bestuur@mijnschool.be

We verwachten uw sollicitatie uiterlijk op **20 maart 2013**, gericht aan bestuur@mijnschool.be
Smdb Gaspard De Colignyschool- Rijsenbergstraat 40, 9000 Gent